

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเคยเล่นบทบาทรอบด้านมาตลอดทั้งวงจร เวลานี้บทบาทของลูกได้จบลงแล้วและลูกต้องกลับบ้าน
- คำถาม:** ด้วยคำพูดใดที่ลูกๆ สรรเสริญโชคของลูก?
- คำตอบ:** พวกเราคือบราห์มิน, จุ พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนในที่นี้และสอนพวกเรา ในทางโลกมนุษย์สอนมนุษย์ในขณะที่ที่นี้พระเจ้าสอนพวกเราด้วยตัวท่านเอง และดังนั้นพวกเราจึงมีโชคอย่างมาก
- คำถาม:** ใครมีตำแหน่งสูงสุดในละครนี้?
- คำตอบ:** พ่อที่ไม่มีตัวตน ท่านคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดถูกผูกไว้ด้วยเส้นด้ายของละคร ตำแหน่งของพ่อคือตำแหน่งที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด

โอมชานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ทางจิตว่า ลูกที่แสนหวาน ลูกจดจำบ้านดินแดนแห่งความสงบของลูกหรือไม่? ลูกไม่ได้ลืมบ้านใช่ไหม? วงจรของ 84 ชาติเกิดได้จบลงแล้วในเวลานี้ ลูกเข้าใจแล้วว่าวงจรจบลงไปอย่างไร ไม่มีใครอื่นตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กจะถามเช่นนี้ได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ถามลูกที่แสนหวานผู้เป็นที่รักว่า เวลานี้ลูกต้องการกลับบ้านหรือไม่? ลูกต้องกลับบ้านแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข นี่ไม่ใช่ดินแดนแห่งความสุข นี่คือโลกเก่า, ดินแดนแห่งความทุกข์ ในขณะที่นั่นคือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ลูกต้องได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์นี้ และกลับไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น รวากับว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้น, นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ อยู่แค่เบื้องหน้าลูก นั่นคือบ้านของลูก แล้วจากนั้นลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ที่มีเพียงความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข เท่านั้น ลูกเข้าใจสิ่งนี้ นี่คือสิ่งที่ผู้คนร้องเพลง ผู้คนเรียกหาพ่อ โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! พาเราไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ด้วยเถิด! มีความทุกข์อย่างมากที่นี่! พาเราไปสู่ความสุข! ลูกจดจำสิ่งนี้หรือไม่? ผู้คนจดจำสวรรค์ เมื่อใครบางคนออกจากร่างของเขา พวกเขาก็พูดว่าเขาได้จากไปสวรรค์แล้ว “จากไปดินแดนแห่งสวรรค์” ใครจากไป? ดวงวิญญาณ ร่างกายไม่ได้ไปที่ใด เป็นดวงวิญญาณที่ไป เวลานี้เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครอื่นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ มีความรู้ในสติปัญญาของลูก ดินแดนแห่งความสงบคืออะไรและดินแดนแห่งความสุขคืออะไร ลูกเคยอยู่ในดินแดนแห่งสุขและเวลานี้อยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ วินาที, นาที, ชั่วโมง, วันและปีที่ผ่านไป เวลานี้เหลือเพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้นของ 5000 ปี พ่อเฝ้าแต่คอยเตือนลูกๆ สิ่งนี้ง่ายดายมาก ไม่มีความจำเป็นที่จะสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีใครแม้แต่จะล่วงรู้ว่าดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร จะเป็นสิ่งที่ยากสำหรับใครก็ตามที่จะจดจำสิ่งใดที่เป็นเวลาหลายแสนปี นี่คือเรื่องราวของ 5000 ปี นักศรัทธาจิตสวดสวดจิตะไว้ในสมุดบัญชีของพวกเขาแล้วเรียกสิ่งนั้นว่ามเนศ ได้แสดงให้เห็นแผนที่มีวงช้างเช่นกัน ผู้คนใช้เงินและวาดภาพ ฯลฯ แต่นั่นเรียกว่าเป็นการเสียเวลา ลูกเคยมีพลังกำลังอย่างมาก พลังกำลังนั้นได้ลดลงไปเรื่อยๆ ในแต่ละ เช่นเดียวกับที่น้ำมันในรถยนต์มีการใช้ไปอย่างต่อเนื่อง เวลานี้ลูกกลับมามีออร่ามาก บาริตเคยเป็นเช่นไรเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว? เคยมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์มากมาย เช่นนั้น พวกเขาได้มาซึ่งอาณาจักรนั้นอย่างไร? พวกเขาเคยศึกษาราชชาโยคะ ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับสงครามในสิ่งนี้ ความรู้เหล่านี้เรียกว่าอาวุธของความรู้ ไม่มีสิ่งใดเป็นไปในทางกายภาพที่นี่ มีอาวุธของความรู้ อาวุธของญาณและวิญญาณ-ความรู้ และการจดจำระลึกถึง-มีพลังมาก ลูกปกครองทั้งโลก เหล่าเทพกล่าวได้ว่าไม่มีความก้าวร้าวรุนแรง เวลานี้ลูกๆ กำลังได้รับคำสอนเพื่อจะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ลูกรู้ว่าพวกเราประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทุก 5000 ปี สิ่งนี้หมายถึงดวงวิญญาณ ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับสงครามทางร่างกายในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาก็ร้องเรียกหาพ่อเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน นี่คือโลกของมนุษย์และนั่นคือโลกของดวงวิญญาณ ที่ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นโลกของมนุษย์ ลูกควรจะจดจำซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกคือผู้อาศัยของดินแดนที่ไกลโพ้น บ้านของพวกเราดวงวิญญาณคือบราห์มัน ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกอาศัยอยู่ที่นั่น เหนือวัตถุธาตุของท้องฟ้านี้ซึ่งไม่มีดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ พวกเราที่อาศัยอยู่ในสถานที่นั้นได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา เราเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของเรา ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถใช้ 84 ชาติเกิดได้ ดวงวิญญาณจะค่อยๆ หายลงมาจากเบื้องบน พวกเรามีบทบาทรอบด้าน ผู้ที่ทำงานทุกประเภทก็เรียกได้ว่าเป็นผู้ที่รอบด้าน ลูกเองก็เป็นผู้ที่รอบด้านเช่นกัน บทบาทของลูกคงอยู่ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของวงจรนี้ แต่อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณก็ยังคงลงมาจากเบื้องบนอย่างต่อเนื่อง ลูกมากมายยังคงอยู่เบื้องบนและพวกเขาก็ลงมา

เรื่อย ๆ การเติบโตยังคงเกิดขึ้นต่อไป พ่อได้อธิบายแก่ลูก ๆ ถึงความหมายของ “ฮัมโซ” ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าแต่ละดวงวิญญานคือดวงวิญญานสูงสุด พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับละคร ระยะเวลาหรือตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของละคร พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า ในปัจจุบันลูกคือบราห์มินในร่างกายเหล่านั้น ชีพบาบาได้นำลูกมาเลี้ยงดูด้วยประชาธิปไตย บราห์มาและกำลังสอนลูก อย่างน้อยลูกควรจดจำสิ่งนี้ให้มาก: พ่อกำลังสอนพวกเรา ท่านคือพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด ดวงวิญญานทั้งหมดถูกร้อยอยู่ในเส้นด้ายของละครนี้ เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าในตอนเริ่มต้นลูกเคยเป็นเทพ และแล้วลูกก็เข้าไปสู่ศาสนานักรบ นั่นคือลูกไปจากสุริยวงศสู่จันทรวงศและลูกได้ใช้ชาติเกิดมากมาย ลูกควรจะรู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ตอนแรกลูกไม่มีความรู้ได้เลย เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่านี่คือการดีลังกาของวงศสกุล จากศุทรวาเวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน จากบราห์มินลูกจะกลายเป็นเทพ พวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลาย ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกว่าลูกลงมาอย่างไร จากนั้นก็เข้าไปสู่สกุลบราห์มิน และต่อมาเข้าไปสู่ราชวงศเทพ เวลานี้ลูกบราห์มินคือจุกนั้นสูงสุด ใครที่จะได้รับการพิจารณาว่ามีสกุลที่สูงส่งเช่นนั้นเหมือนสกุลของลูก? พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อมาและกำลังสอนลูก ลูกมีโชคอย่างมาก อย่างน้อยก็ยกย่องโชคของลูกสักเล็กน้อย! ช่างนอกคือมนุษย์ทั้งหมดที่สอนมนุษย์ ที่นี้คือพ่อที่ไม่มีตัวตน ทุกๆวงจรพ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้ความรู้แก่ลูก ทุกคนศึกษาเล่าเรียน บ้างก็ศึกษาความรู้เพื่อที่จะกลายเป็นนักกฎหมายและได้กลายเป็นนักกฎหมาย ที่นั่นทั้งหมดคือมนุษย์ผู้ที่เฝ้าแต่สอนมนุษย์ต่อไป คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า มนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้าได้ ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน ท่านมาที่นี้และสอนลูกๆ การศึกษานั้นไม่ได้ศึกษาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ไม่มีตัวตน การศึกษาเกิดขึ้นที่นี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ นักเรียนในโรงเรียนเคยพูดว่าพวกเขาสับสนหรือพวกเขาไม่มีศรัทธา? พวกเขาศึกษาและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของพวกเขา ลัทธิและนารายณ์กลายเป็นนายของโลกในตอนเริ่มต้นยุคทองได้อย่างไร? พวกเขากลายเป็นสิ่งนั้นด้วยพ่ออย่างแน่นอน พ่อจะบอกสักจะ พระเจ้าจะไม่บอกสิ่งใดที่ผิดแก่ลูก นี่เป็นการสอบที่มีความสำคัญมาก เวลานี้เป็นการปกครองประชาชนเหนือประชาชน ไม่มีราชาและราชินีใดๆ พวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง แต่ไม่ใช่ในเวลานี้ในตอนปลายของยุคเหล็ก สิ่งนี้เรียกว่าการปกครองของผู้คน พวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับมรราวัสและพันดาวาสไว้ในกิตะ อย่างไรก็ตามลูกคือผู้นำทางทางจิต ลูกได้แสดงให้เห็นให้ทุกคนได้เห็นหนทางไปสู่บ้านทางจิต นั่นคือบ้านทางจิตของลูกดวงวิญญาน ดวงวิญญานถือกำเนิดและเล่นบทบาทของพวกเขา ไม่มีใครนอกจากลูกที่จะรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ไม่มีผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาใด ฯลฯ รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาพูดถึงหลายแสนปี อย่างไรก็ตามไม่สามารถอธิบายช่วงเวลา นั้นได้ และไม่สามารถจะแบ่งออกเป็นครั้งต่อครั้งของเวลานั้นได้ มีดินแดนแห่งความสุขเต็มครึ่งหนึ่งและดินแดนแห่งความทุกข์เต็มครึ่งหนึ่ง นี่คือโลกที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส พ่อเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดแต่ท่านก็แสนจะธรรมดามาก เมื่อใครบางคนพบข้าราชการอาวูโส ฯลฯ พวกเขาให้ความนับถืออย่างมากต่อบุคคลเหล่านั้น ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์, มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์จะเห็นเพียงมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ผู้ที่บริสุทธิ์นั้นแฝงตัว ภายนอกแล้วไม่มีสิ่งใดที่มองเห็นได้ พ่อเรียกว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และความปิติ พ่อเต็มไปด้วยทุกสิ่ง เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ถ้ายกย่องตำแหน่งของมนุษย์แต่ละคนนั้นแยกจากกัน ที่ปรึกษานั้นก็เรียกว่าที่ปรึกษา นายกรัฐมนตรีก็เรียกว่านายกรัฐมนตรี ผู้เดียวนั้นคือพระเจ้า, สูงสุดเหนือสิ่งใด ตำแหน่งสูงสุดคือของพ่อผู้ไม่มีตัวตน ที่พวกเราทั้งหมดเป็นลูกของท่าน พวกเราทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่นกับพ่อในอาณาเขตสูงสุด นั่นคือบ้านของเรา ที่นี้ทุกคนได้รับบทบาทเฉพาะตัวของเขาเองแล้ว บางคนแม้กระทั่งเล่นบทบาทในชาติเกิดเดียวแล้วกลับบ้าน พ่ออธิบายว่า นี่คือต้นไม้ที่หลากหลายของโลกมนุษย์ ไม่มีสองคนที่จะสามารถเหมือนกันได้ ดวงวิญญานทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน แต่ไม่มีสองร่างที่จะเหมือนกัน พวกเขาได้แสดงละครที่มีสองคนที่มีใบหน้าเหมือนกัน และมีความสับสนว่าคนไหนเป็นสามีของเธอ นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่สามารถมีสองคนที่จะเหมือนกันที่นี้ รูปลักษณะของแต่ละคนนั้นต่างกัน แม้ว่าอายุของพวกเขาอาจจะเท่ากัน แต่รูปลักษณะของพวกเขาไม่สามารถเหมือนกัน รูปลักษณะจะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ในทุกชาติเกิด เป็นการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น ดังนั้นลูกควรจะรู้สิ่งนั้น ลูกมีความรู้ของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของทั้งโลกในสติปัญญาของลูก ทุกคนจะเล่นบทบาทใดก็ตามของพวกเขาในละครเท่านั้น ไม่สามารถจะแทนที่ใครในละครนี้ นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญานยังคงเกิดอย่างต่อเนื่อง รูปลักษณะของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน มีรูปลักษณะที่หลากหลายอย่างมาก ความรู้ทั้งหมดนี้จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก ไม่มีหนังสือ ฯลฯ ที่นี้ พระเจ้าแห่งกิตะนำหนังสือมาไว้ในมือของท่านหรือไม่? ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ได้นำหนังสือใดมา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้เขียนหนังสือทางศาสนา ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีสองวินาทีที่จะสามารถเหมือนกัน มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ แล้ว เมื่อวงจรจบสิ้นลงและแล้วมันก็จะเริ่มต้นอีกครั้ง เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน เวลานี้ลูกรู้จักพ่อและสิ่งสร้าง ลูกมาที่นี้จากโลกที่ไม่มีตัวตนเพื่อจะเล่นบทบาทของลูก เวทีนั้นใหญ่มาก ไม่มีใครสามารถจะวัดได้ ไม่มีใครไปถึงตอนจุดสิ้นสุดของมันได้ ไม่มีใครสามารถไปถึงจุดสิ้นสุดของมหาสมุทรหรือท้องฟ้า เหตุนี้เองพวกเขาจึงกล่าวว่าไม่มีที่สิ้นสุด

สุด ก่อนหน้านี้ พวกเขาไม่พยายามที่จะค้นหาสิ่งเหล่านี้มากนัก แต่เวลานี้พวกเขาทำแล้ว วิทยาศาสตร์ก็มีอยู่ในเวลานี้เช่นกัน จากนั้นเมื่อไรจะเริ่มขึ้นอีกครั้ง? เมื่อไรที่อยู่ในบทบาทของพวกเขา ดังนั้นจึงไม่มีการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ในคัมภีร์ แทนที่จะเขียนชื่อของผู้เดียวที่พูดความรู้ พวกเขาใส่ชื่อของผู้ที่ได้ยินความรู้ ผู้นี้คือดวงวิญญาณที่น่าเกลียด ในขณะที่ผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณที่สวยงาม ดวงวิญญาณที่น่าเกลียดรับฟังผู้เดียวนั้นและกลับมาสวยงาม ลูกได้รับสถานภาพที่สูงส่งผ่านความรู้ นี่คือการทะพาหาลา ใครกำลังสอนลูก? พระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อดินแดนแห่งอมตะ เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าเรื่องราวของความอมตะ แนนอนว่าท่านจะบอกสิ่งนี้ในยุคบรรจบพบกัน ผู้ที่ได้เคยศึกษาในวงจรที่แล้วจะมาและศึกษาอีกครั้งแล้วประกาศสิทธิในสถานภาพของพวกเขาตามลำดับกันไป ลูกได้มาที่นี่เป็นเวลาที่ครั้งแล้ว? นับครั้งไม่ถ้วน เมื่อใครบางคนถามว่าการละเล่นนี้ได้เริ่มขึ้นเมื่อใด ลูกพูดว่า มันดำเนินต่อเนื่องไปชั่วนิรันดร์ ไม่มีเรื่องของ การนับ ไม่มีแม้แต่ความคิดที่จะถาม ในคัมภีร์มีเรื่องราวทั้งหมดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งพวกเขายังคงอ่านต่อไป ที่นี่มีหลายภาษา ในขณะที่ในยุคทองไม่ได้มีหลายภาษา เวลาลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเดียว ภาษาเดียวและอาณาจักรเดียว ผู้คนเหล่านั้นยังคงให้รางวัลอยู่เรื่อยๆกับผู้ให้คำแนะนำในการสร้างสันติภาพ ชีพบาบาได้แนะนำลูกๆถึงวิธีที่จะสร้างความสงบในทั้งโลก ลูกจะให้รางวัลอะไรแก่ท่าน? ในความเป็นจริงท่านคือผู้เดียวที่ให้รางวัลแก่ลูก ท่านไม่ได้รับรางวัลใด เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เป็นเพียงเมื่อวานนี้เมื่อมันเป็นอาณาจักรของพวกเขา เวลานั้นไม่มีพื้นที่มากพอที่จะอยู่อาศัย ที่นั่นไม่จำเป็นต้องก่อสร้างอาคารสองหรือสามชั้น ไม่จำเป็นต้องมีอาคารไม้ ฯลฯ ที่นั่นอาคารทำจากทองคำและเงิน อาคารมีการสร้างขึ้นอย่างรวดเร็วมากด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ ที่นี้มีความสุขเช่นเดียวกับความทุกข์ด้วย วิทยาศาสตร์ ทั้งโลกกำลังจะถูกทำลายด้วยวิทยาศาสตร์ สิ่งนี้เรียกว่าการล่มสลายของปอมเปอี มีความโศกเศร้าระการตาของมายาอย่างมากมาย รวากับว่านี่คือสวรรค์สำหรับผู้ที่ยั้งคั่ง และเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ฟังลูก ก่อนหน้านี้ลูกก็ไม่วินิจฉัยอะไรเช่นกัน พ่อมาที่นี่และสอนลูกโดยตรง ช่างนอกนั้นก็เป็ลูกๆที่สอนผู้อื่น พวกเขาใช้ไฟแต่จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ของพวกเขา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ในแต่ละวันลูกจะกลับมาเข้มแข็งขึ้นเรื่อยๆในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง แล้วลูกก็จะไม่จดจำสิ่งอื่นใด ลูกเพียงแต่จดจำบ้านและอาณาจักรของลูกและลูกก็จะไม่จดจำงานของลูก ฯลฯ ลูกจะตายในที่เหมือนกับที่ผู้คนตายด้วยหัวใจวายขณะที่เพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง จะไม่มีเรื่องของความทุกข์แล้ว จะไม่มีโรงพยาบาลใดๆ ฯลฯ เมื่อลูกรู้จักพ่อลูกก็กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกมีสิทธิ์นี้ ไม่ใช่ทุกคนมีสิทธิ์นี้ เพราะไม่ใช่ทุกคนจะไปสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้นำทางทางจิตและแสดงให้ทุกคนเห็นหนทางไปสู่บ้านทางจิต ลูกต้องปกครองทั้งโลกด้วยอาวุธของความรู้อยู่และโยคะ ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง

2. ผู้ที่เล่นบทบาทรอบด้านของ 84 ชาติเกิดก็ต้องกลายเป็นผู้ที่รอบด้านในเวลานี้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำงานทุกประเภท ในขณะที่สังเกตบทบาทของนักแสดงแต่ละคนในละครที่หลากหลายที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษและประกาศสิทธิทั้งหมดโดยการตระหนักรู้ถึงพ่อด้วยพลังของการแยกแยะ

บัพดาดาเห็นคุณสมบัติพิเศษของลูกทุกคน แม้ว่าพวกเขาอาจจะยังไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อมและเป็นผู้เพียรพยายาม แต่ก็ไม่มีแม้กระทั่งลูกคนเดียวที่ไม่มีแม้แต่คุณสมบัติพิเศษเดียว คุณสมบัติพิเศษที่สุดที่ลูกแต่ละคนมีคือลูกอยู่ในรายชื่อของหนึ่งก้ามือจากหลายๆล้าน จากการตระหนักรู้ถึงพ่อและพูดว่า “ บาบาของฉัน ” และประกาศสิทธิทั้งหมดเป็นคุณสมบัติพิเศษของสติปัญญาที่มีพลังของการแยกแยะ พลังที่สูงส่งนี้ทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษ

คติพจน์: ปากกาที่ลูกสามารถวาดเส้นโชคที่สูงส่งคือการกระทำที่สูงส่งของลูก ดังนั้นสร้างโชคมากเท่าที่ลูกต้องการ

*** โอม ชานติ ***